

دانشگاه علوم پزشکی تهران
کمیته اپیدمیولوژی کووید-۱۹

چگونگی شروع مجدد اقتصادهای ملی در دوران بحران ویروس کرونا

گزارش موسسه مکنزی

نویسندگان

Andres Cadena, Felipe Child, Matt Craven,
Fernando Ferrari, David Fine, Juan Franco, and
Matthew Wilson

دانشگاه علوم پزشکی تهران
دانشکده بهداشت

مؤسسه ملی تحقیقات سلامت
جمهوری اسلامی ایران

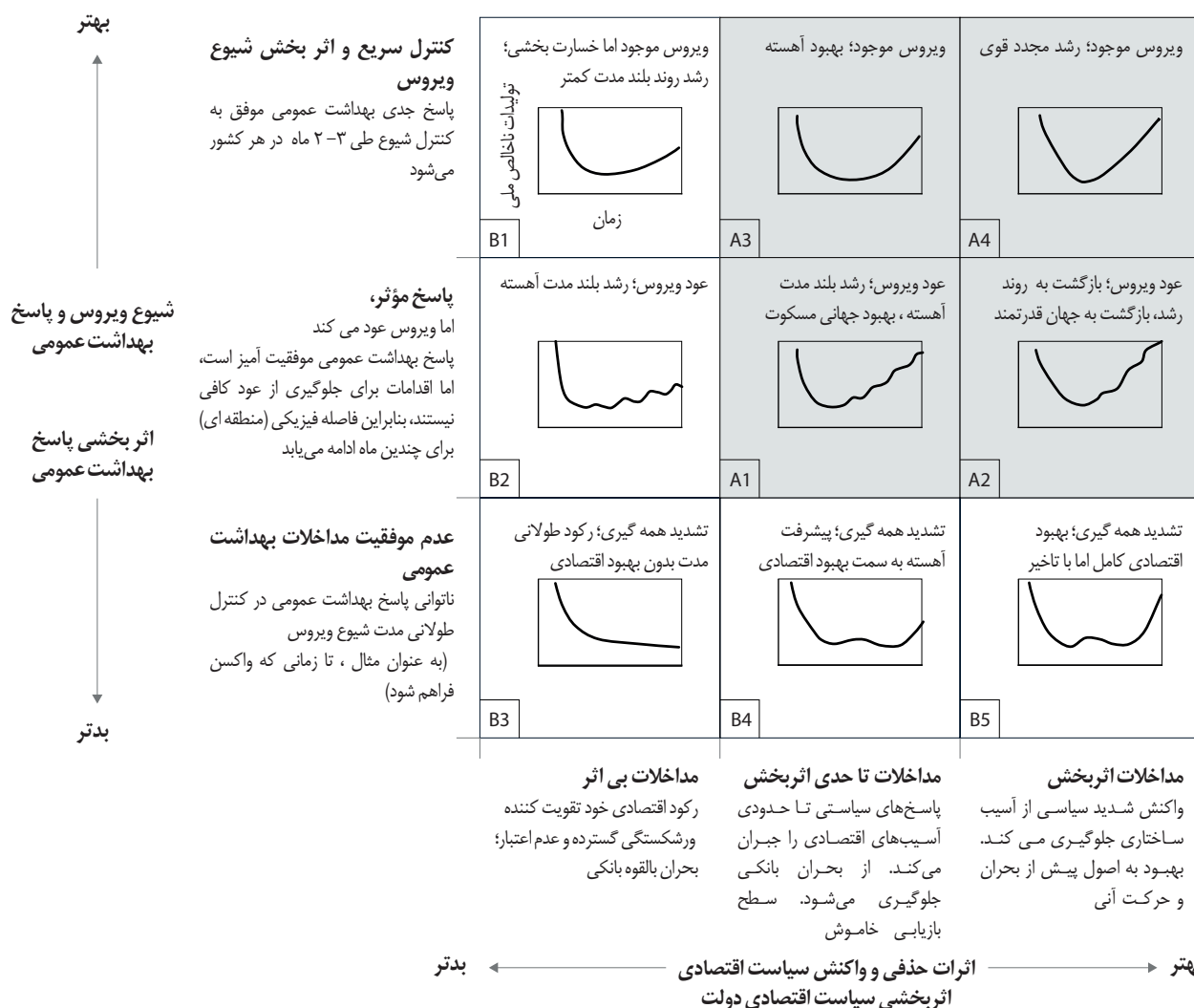
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

McKinsey & Company

یکی از دغدغه‌هایی که همه کشورهای جهان در این دوران اپیدمی کرونا با آن مواجه هستند تصمیم‌گیری در مورد زمان بازگشت اقتصادهای ملی به وضعیت طبیعی یا نسبتاً طبیعی قبل از اپیدمی کرونا است. گزارش حاضر مقاله ای است تحت عنوان "چگونگی شروع مجدد اقتصادهای ملی در دوران بحران ویروس کرونا" که توسط "دفتر مشاوره بازرگانی جهانی McKinsey & Company" منتشر شده است و با توجه به اهمیت مدل ارائه شده و کمکی که در گرفتن الگو در کشور می‌تواند بازی نماید ترجمه و ارائه شده است.

با شناخت اختلافات بین مناطق و بخش ها، دولت ها می توانند مردم را سریع تر به کار برگردانند و از معیشت مردم حمایت کنند. همان طور که می دانیم زندگی در سراسر جهان به شدت تغییر کرده است. رهبران جهانی و میلیون ها شهروند با بزرگترین چالش طول عمر خود روبه رو هستند. بیماری همه گیر کووید-۱۹ نه تنها نظام های سلامت بلکه معیشت شهروندان و ثبات اقتصادها را تهدید می کند. همان طور که همکاران ما در مستند "حفظ زندگی و معیشت ما" نوشته بودند، تلاش برای سرکوب این ویروس بزرگ ترین شوک وارد شده به زندگی و معیشت ما در ۱۰۰ سال گذشته می باشد. اگر ما ویروس را متوقف نکنیم، بسیاری از مردم خواهند مرد. اگر تلاش برای متوقف کردن این بیماری همه گیر باعث آسیب به شبکه های اجتماعی و اقتصادی شود، مردم رنج های بزرگی را در میان مدت و بلند مدت تجربه خواهند کرد. جهان باید در هر دو جبهه - سرکوب ویروس و کاهش تأثیر منفی بر وضعیت معیشت شهروندان به صورت همزمان عمل کند. پیشرفتی که در این جبهه ها ایجاد می کنیم شکل بهبود اقتصادی را مشخص می کند (شکل ۱).

شکل ۱. تأثیر اقتصادی بحران کووید-۱۹ طیف وسیعی از سناریوها را در بر می گیرد.
سناریوهایی برای تأثیر کووید-۱۹، پاسخ بهداشت عمومی و سیاست های اقتصادی بر تولید ناخالص ملی
A: سناریوهای محتمل تر B: سناریوهای که احتمال کمتری دارند.

چنین است، برای چه مدت؟ آیا باید برای همه مناطق و گروه‌های سنی قرنطینه تحت یک پوشش باشد؟ بسیاری از کشورها دارای اقتصادهای بزرگ غیررسمی هستند، تراکم جمعیت بالایی دارند و یا خانوارها سطح بالایی از بدهی را دارند، برخی هر سه این موارد را با هم دارند. این کشورها چه باید بکنند؟

دومین ضرورت - حفظ معاش - به همان اندازه مبهم است. آیا همه بخش‌های اقتصادی باید یکسان رفتار کنند؟ چگونه می‌توان اقتصاد را در بعضی از مناطق جغرافیایی، بدون احیای ویروس، دوباره شروع کرد؟ برای شروع مجدد ایمن چه سیستم‌هایی لازم است؟ در این مقاله، دو چارچوب برای شروع مجدد اقتصاد پیشنهاد می‌کنیم. اولی برای کمک به دولت‌ها، بخش خصوصی و موسسات غیرانتفاعی طراحی شده است که از طریق آن بررسی کنند چه موقع می‌توانند اقتصاد خود را باز کنند؛ و دومین رویکرد، چگونگی انجام این کار را تشریح می‌کند.

بسیاری از کشورها همچنان در اعماق بحران هستند و هر روز صدها کشته می‌دهند. اما به نظر می‌رسد برخی دیگر منحنی را مسطح کرده‌اند. با توجه به آن که زندگی مردم در معرض خطر است، الان زمان فکر کردن در مورد این موضوع است که با شروع مجدد اقتصاد، چه اتفاقی می‌افتد. به قول بزرگ‌ترین رهبر جنگ در جهان (وینستون چرچیل)، "این پایان نیست. این حتی آغاز پایان نیست. اما این ممکن است پایان یک آغاز باشد." دولت‌ها در سراسر جهان باید کارهای

تاکنون توجه اکثر دولت‌ها، مشاغل و شهروندان به درستی به نجات جان افراد معطوف بوده است. ما طیف وسیعی از واکنش‌ها را مشاهده کرده‌ایم، از حالت شدید (تعطیلی کامل ووهان در چین) گرفته تا تدریجی‌تر (محدودیت در برگزاری مجامع عمومی و ترویج فاصله فیزیکی در برخی از کشورهای اروپایی و آمریکای شمالی). سایر کشورها مانند کره جنوبی مسیر سوم را طی کرده‌اند. رویکرد انجام آزمایشات گسترده و ردیابی تماس‌ها، به آن‌ها این امکان را داده است که حداقل تا کنون بدون تحمیل محدودیت‌های گسترده در جا به جایی عمومی، بتوانند ویروس را کنترل کنند. در آمریکای لاتین، برخی از کشورها به سرعت واکنش نشان دادند و در حالی که تعداد بیماران هنوز هم نسبتاً کم بود، با هدف مسطح کردن منحنی و کاهش سرعت انتقال دستور دادند هفته‌ها قرنطینه کامل انجام شود.

کشورهایی نیز به ضرورت دوم چنگ می‌زنند: حفظ معاش مردم. بسیاری از کشورها با سطح بی‌سابقه‌ای از محرک‌های مالی و پولی برای خنثی کردن تأثیر اقتصادی بحران واکنش نشان داده‌اند. به عنوان مثال، ایالات متحده اخیراً یک بسته محرک ۲ هزار میلیارد دلاری را تصویب کرده است. با این وجود در مورد آن چه باید بعد از آن انجام شود، در هر دو جبهه بلاتکلیفی وجود دارد. بیشتر نظام‌های سلامت ملی، به ویژه در برخی اقتصادهای نوظهور، به اندازه کافی برای انجام وظیفه آماده نیستند. بنابراین کشورها با سؤالاتی هولناک رو به رو هستند: آیا قرنطینه باید ادامه یابد؟ اگر

جدید است. عناصر این سیستم‌ها شامل موارد زیر است:

○ ظرفیت کافی خدمات پزشکی خصوصاً بخش‌های

مراقبت ویژه (ICU) برای مبتلایان با بیماری شدید

○ امکان انجام آزمایش تشخیصی برای کووید-۱۹ با

زمان پاسخ سریع

○ سیستم‌هایی برای شناسایی و جداسازی مؤثر موارد

و تماس‌ها، از جمله ابزارهای دیجیتالی برای به

اشتراک گذاری بدون درنگ داده‌های مهم (با این

حال، سیستم‌های مختلف برای کشورها و شرایط

مختلف مناسب خواهند بود)

○ منابع پزشکی کافی، از جمله پزشکان آموزش دیده،

تخت بیمارستانی و تجهیزات حفاظت کننده فردی

○ آموزش عمومی با بهترین شواهد علمی در دسترس

این عناصر را می‌توان با هم ترکیب کرد تا یک مقیاس

از سطح قدرت نظام‌های سلامت فراهم آورد. اگر سطح

قدرت یک نظام سلامت را با ارزیابی شدت انتقال ویروس

ترکیب کنیم، می‌توان آمادگی هر منطقه را برای شروع

مجدد فعالیت ارزیابی کرد (شکل ۲). این ابعاد دوگانه

چهار مرحله آمادگی برای بازگشایی اقتصادی را تعیین

می‌کند، مرحله ۴ کمترین و مرحله ۱ بیشترین میزان

آمادگی را دارد. یکی از مشاهدات گسترده در مورد مراحل

مختلف آمادگی کشورها: نگرانی ویژه‌ی بسیاری از

کشورهای با اقتصاد نوظهور این سؤال است که چگونه

می‌توان ظرفیت بخش‌های مراقبت ویژه را اضافه کرد.

مسئولین پاسخگو می‌توانند با ترسیم مناطق فرعی

سختی که هنوز انجام نشده است را بشناسند و به اندازه

کافی برای مراحل بعدی بحران آماده شوند.

اولویت بخشی به هر دو، زندگی و معیشت:

چه موقع محدودیت‌ها را آزاد کنیم؟

تهدید کووید-۱۹ برای زندگی و وضعیت معیشت تنها در

شرایطی برطرف می‌شود که تعداد کافی از افراد از ابتلا

به بیماری (و در نتیجه انتقال آن) چه از طریق واکنس

و چه در مواجهه مستقیم با عامل بیماری‌زا مصون شده

باشند. تا آن زمان، دولت‌هایی که می‌خواهند اقتصاد

خود را مجدداً شروع کنند، باید از سیستم‌های بهداشت

عمومی به‌گونه‌ای برخوردار باشند که به اندازه کافی

برای تشخیص و پاسخ به موارد بیماری قوی باشند.

رهبران باید بدانند که مناطق مختلف ممکن است

تفاوت‌های چشمگیری در آمادگی برای شروع مجدد

اقتصاد خود داشته باشند.

اولین و بارزترین عامل تعیین آمادگی، تعداد موارد جدید

بیماری در یک منطقه معین است. مناطقی که دارای

انتقال قابل توجهی هستند، باید منتظر انتقال بیشتر

بیماری متعاقب شروع مجدد فعالیت‌های اقتصادی

باشند. تعداد موارد مبتلا و مهم‌تر از همه، موارد بستری

در بیمارستان‌ها باید آنقدر کم باشند تا یک سیستم

بهداشتی بتواند موارد را به طور فرد به فرد و نه از طریق

اقدامات جمعی مدیریت کند.

دومین عامل در این خصوص، قدرت سیستم‌های

موجود برای تشخیص، مدیریت و پیشگیری از موارد

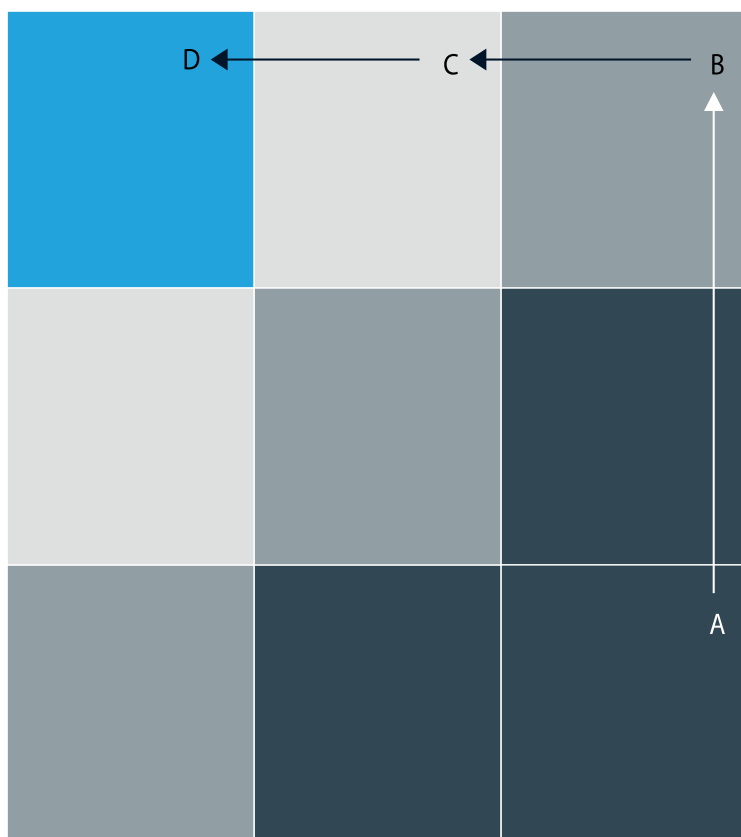
استان‌ها، شهرستان‌ها، شهرها، مناطق تحت تأثیر بیمارستان (و غیره) بر روی این ماتریس، زمان آغاز مجدد فعالیت‌های اقتصادی را ارزیابی کنند. مناطقی که دارای نظام‌های سلامت قدرتمندی هستند و موارد ابتلای معدود یا کمتری دارند و در جایی هستند که هنوز ردیابی و جداسازی زنجیره‌های انتقال امکان پذیر است، ممکن است رفتاری متفاوت از مناطق با نظام‌های سلامت ضعیف تر که در اواسط منحنی اپیدمی قرار دارند داشته باشند. در بسیاری از کشورهای با اقتصاد نوظهور، از جمله چندین مورد در آمریکای لاتین، عوامل بسیاری مهم هستند اما مانع اصلی ظرفیت بخش‌های مراقبت ویژه است. دستیابی به ظرفیت لازم به تلاش‌های بسیار هماهنگ و یک سیستم مدیریت تفصیلی و دقیق نیاز دارد.

شکل ۲. ماتریس پاسخ محلی می تواند به دولت‌ها در درک دقیق تر شیوع کووید-۱۹ در مناطق کمک کند.

موقعیت‌ها در ماتریس ثابت نخواهند بود، با سقوط موارد ابتلا و فراهم کردن مکانیسم‌های کنترل بهتر، مناطق به سمت بالا حرکت می‌کنند و با تقویت نظام‌های سلامت به سمت چپ حرکت می‌کنند. ماتریس دستورالعمل‌های مطلق را ارائه نمی‌دهد اما ممکن است ابزاری مفید برای کمک به تصمیم‌گیری باشد. دولت‌ها می‌توانند هر روز ماتریس را با استفاده از داده‌های در لحظه به روز کنند. یک سیستم اطلاعاتی مدیریتی قوی می‌تواند به کشورها کمک کند تا از داده‌های خود استفاده کنند و بتوانند پاسخ خود را به واقعیت‌های محلی بدهند. با گذشت زمان، پیشرفت‌های علمی دیگری نیز می‌توانند این حرکت را تغییر دهند - واکسن مؤثر، آزمایش دقیق آنتی‌بادی، درمان‌های جدید مشخص برای کووید-۱۹ - با فرض این که در دسترس بوده و به طور وسیعی گسترش یافته باشند. این مقاله عوامل فوق را در نظر نمی‌گیرد. شکل ۳ مسیری را که یک شهر بزرگ، منطقه یا جغرافیای دیگر ممکن است به سمت آمادگی اقتصادی طی کند نشان می‌دهد.

شکل ۳. دولت‌ها قبل از باز کردن بخش‌هایی از اقتصاد، باید انتشار ویروس را کند کنند.

آمادگی برای شروع مجدد اقتصاد

- مرحله ۱
- مرحله ۲
- مرحله ۳
- مرحله ۴

سفر به حالت عادی بعدی

A تا B:

- اقدامات تعطیل همگانی اجباری در مرحله ۴، گسترش ویروس را کند می‌کند و شهر را در موقعیتی قرار می‌دهد که بتواند اقتصاد خود را از طریق اقدامات مرحله ۳ شروع به بازگشایی مجدد کند.

B تا C:

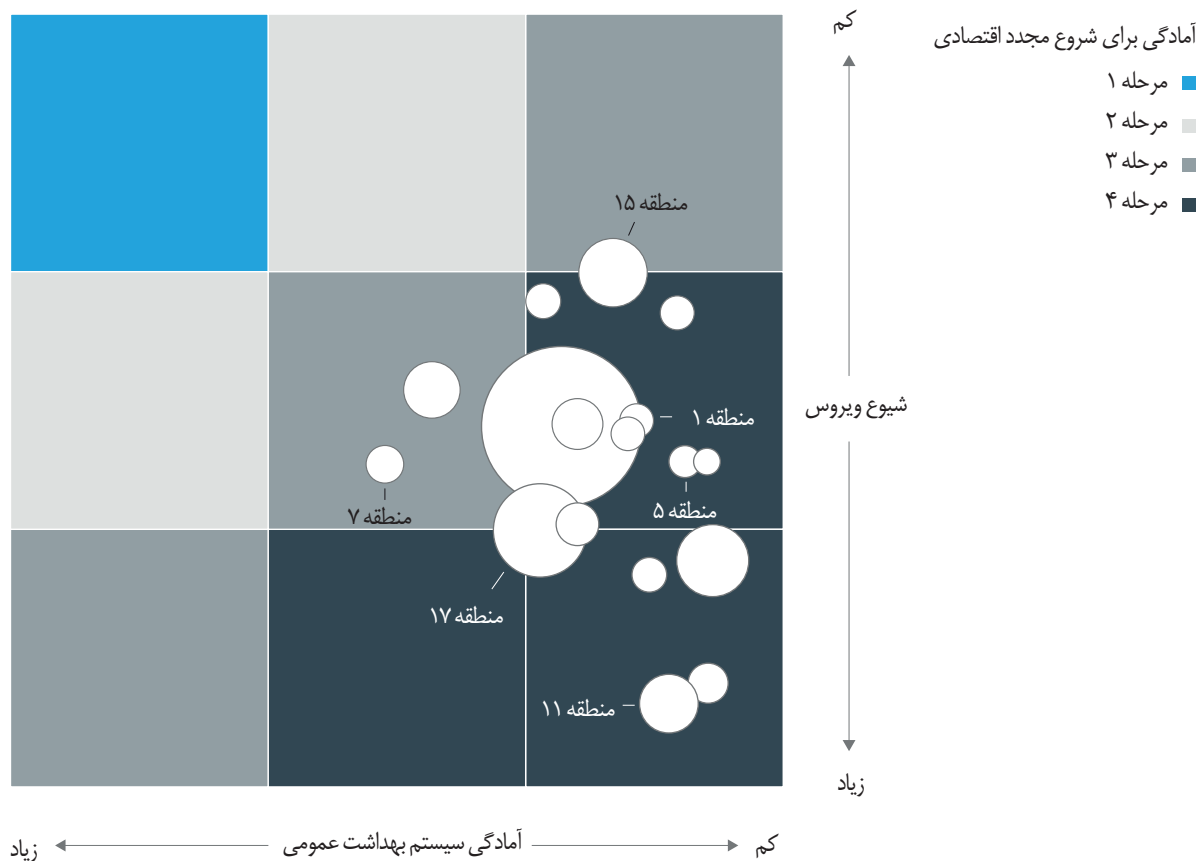
- با بازگشایی اقتصاد، ظرفیت سیستم بهداشت و درمان به طور چشمگیری گسترش یافته، بنابراین امکان انتقال به اقدامات مرحله ۲ فراهم می‌شود. - اگر ویروس پس از بازگشایی مجدداً گسترش یابد، ممکن است شهر به مرحله ۳ یا ۴ برگردد.

C تا D:

- شهر به حالت عادی بعدی خود خواهد رسید، در حالی که ظرفیت مراقبت‌های بهداشتی آن به اندازه کافی گسترش یافته است، شیوع ویروس متوسط است، و شهر اقدامات مرحله ۱ را اجرا می‌کند.

کشورها ممکن است معیارهایی را برای سنجش انتشار ویروس انتخاب کرده باشند. معیار بهینه میزان انتقال خواهد بود، اما این معیار به ظرفیت وسیع آزمایش نیاز دارد که ممکن است در بعضی کشورها فراهم نباشد. معیارهای پیشنهادی ممکن است شامل میزان رشد موارد ابتلا و فراوانی تجمعی موارد باشد. شکل ۴ نشان می‌دهد که یک کشور چگونه می‌تواند از این ماتریس استفاده کند. در این مثال بسیاری از نواحی باید مقررات سختگیرانه را ادامه دهند تا سرعت انتقال پایین بیاید. نواحی دیگر نیاز نیست تا تحت محدودیت‌های مشابه قرار گیرند و می‌توانند برخی از فعالیت‌های اقتصادی خود را از سر بگیرند. وقتی این اطلاعات را با درک اهمیت نسبی اقتصادی هر منطقه، که در ادامه توضیح داده می‌شود همراه کنیم، این اطلاعات مسئولین را قادر می‌سازد تا به سرعت مکان‌هایی را که در آنها مشاغل بیشتری در معرض خطر هستند را شناسایی کنند - که به نوبه‌ی خود به مسئولین کمک می‌کند تا تلاش‌ها را در جهت ایجاد ظرفیت مراقبت‌های بهداشتی در اولویت قرار دهند.

شکل ۴. مسئولین باید پاسخ نظام بهداشت عمومی مناطق را پیگیری کنند.

در مجموع مناطق می توانند به منظور بازگشایی مجدد بخش های اقتصادی به چهار مرحله آمادگی تقسیم بندی شوند (شکل ۵). برای هر مرحله، مسئولین می توانند سطح میزان فعالیت قابل انجام را تعریف کنند، که به آن ها اجازه می دهد سیاست ها و فعالیت های ویژه را تعدیل نمایند. به علاوه، ماتریس پاسخ محلی، هماهنگی سیاست ها در میان مناطق را امکان پذیر کرده و از راه حل های متضاد که می تواند انتقال را تشدید کند، جلوگیری می نماید. همچنین این ماتریس می تواند به شهروندان و کسب و کارها دورنمایی ارائه کند از آنچه که انتظار می رود رخ بدهد، که به نوبه ی خود می تواند تسهیل گر انجام فعالیت های اقتصادی در مقیاس گسترده با حداقل انحراف باشد.

شکل ۵. در هر مرحله دولت ها می توانند سیاست هایی را برای بازگشایی بخشی از اقتصاد اجرا کنند: یک مثال.

مرحله ۱	مرحله ۲	مرحله ۳	مرحله ۴
محدودیت هایی برای تردد در نواحی، زمان ها، و روزهایی خاص از هفته	ماندن در خانه یا در مکان های مشخص شده	ماندن در خانه یا در مکان های مشخص شده	ماندن در خانه یا در مکان های مشخص شده
مردم	پرخاطر	بقیه افراد	
محدودیتی وجود ندارد، اما دورکاری توصیه می شود	محدودیتی وجود ندارد، اما دورکاری به شدت توصیه می شود	محدودیت هایی برای تردد در نواحی، زمان ها، و روزهایی خاص از هفته	ماندن در خانه در حالت جداسازی اجباری ضروری است
همه ی بخش ها مجاز به فعالیت هستند، و زنجیره های اساسی تامین بر پایه بازار راه اندازی می شود	شروع آماده سازی مدیریت زنجیره های اساسی تامین در مشارکت با بخش خصوصی توسط دولت ها	دولت تا حدی زنجیره های تامین ضروری را با مشارکت بخش خصوصی مدیریت می کند	دولت مدیریت زنجیره های تامین ضروری را با مشارکت بخش خصوصی تضمین می کند
بخش های اقتصادی	بقیه بخش ها		
همه ی بخش ها مجاز به فعالیت هستند	بیشتر بخش ها مجاز به فعالیت هستند اما نیاز است آن ها با فاصله گذاری اجتماعی و پروتکل های بهداشتی خاص هماهنگ شوند	تنها بخش های کمی مجاز به فعالیت هستند و نیاز است که آن ها با فاصله گذاری اجتماعی و پروتکل های بهداشتی خاص هماهنگ شوند	تنها فعالیت هایی که می توانند به صورت آنلاین راه اندازی شوند، مجاز هستند
حمل و نقل			
محدودیتی برای حرکت درون منطقه وجود ندارد	محدودیت هایی برای حرکت های درون منطقه ای، هیچ حرکت برون منطقه ای مجاز نیست	محدودیت های زیادی برای حرکت های درون منطقه ای، هیچ حرکت برون منطقه ای مجاز نیست	حرکت در درون منطقه محدود به موارد استثنایی می شود، هیچ حرکتی برون منطقه مجاز نیست
اجتماعات			
رویدادهایی تا جمعیت ۲۰۰ نفر در فضاهای عمومی و خصوصی مجاز هستند	رویدادهایی تا جمعیت ۵۰ نفر در فضاهای عمومی و خصوصی مجاز هستند	رویدادهایی تا جمعیت ۱۰ نفر در فضاهای عمومی و خصوصی مجاز هستند	رویدادها محدود به اعضای خانواده و مراقبین در صورت نیاز در فضاهای خصوصی

شروع مجدد اقتصاد محلی: یک رویکرد دقیق

با درک ساختار اقتصادی هر ناحیه، دولت‌ها می‌توانند به سرعت مکان‌هایی را که فعالیت اقتصادی می‌تواند مجدداً راه‌اندازی شود تشخیص دهند. برای انجام مناسب آن، دولت‌ها می‌توانند ریسک انتقال و اهمیت نسبی اقتصاد هر بخش را ارزیابی کنند. برای مثال مقامات مسئول ممکن است اهمیت را با استفاده از معیارهایی نظیر کل کارکنان، مشاغل حساس، و میزان سهم در اقتصاد تعریف کنند (شکل ۶).^۱

این تجزیه و تحلیل ممکن است به جزئیات بیشتری برای زیر بخش‌ها و مشاغل انفرادی نیاز داشته باشد. تعیین ویژگی در این سطح از جزئیات می‌تواند از بین رفتن مشاغل با ریسک انتقال پایین را به حداقل برساند. نیاز خواهد بود برخی از بخش‌های استراتژیک اقتصادی

شامل مراقبت‌های بهداشتی، دفاعی و امنیت، تهیه کالا و خدمات استراتژیک نظیر مواد غذایی، پزشکی، انرژی، آب، گاز، و ارتباطات حتی در قرنطینه هم به فعالیت واداشته شوند. بقیه بخش‌ها می‌توانند به تدریج و به صورت منطقه‌ای همزمان با فروکش کردن بحران بهداشت عمومی مجدداً بازگشایی شوند. یک گروه می‌تواند زمانی که آمادگی منطقه از مرحله ۴ به مرحله ۳ رسید، شروع به فعالیت کند. گروه دوم می‌تواند وقتی که منطقه در مرحله ۲ است، زمانی که ریسک انتقال نسبتاً تحت کنترل است شروع به فعالیت کند. بقیه مشاغل می‌توانند دیرتر بازگشایی شوند، زمانی که سرعت انتقال به حداقل رسیده باشد یا پروتکل مشخصی برای گزارش فعالیت‌های با ریسک انتقال بالاتر ایجاد شده باشد.

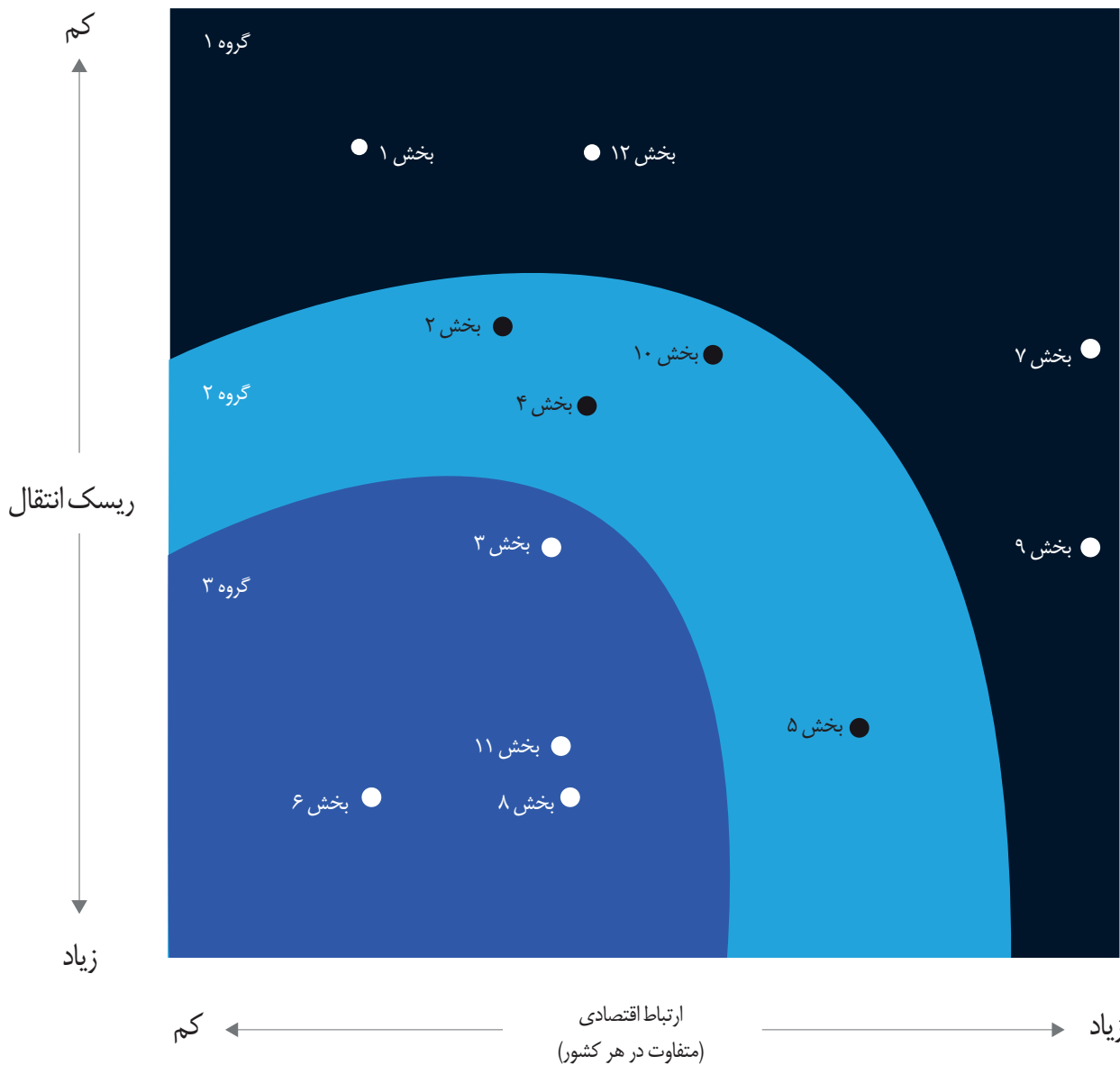
۱. معیارهای کمی برای توصیف این که چه طور یک فعالیت اقتصادی در انتقال سهم دارد فراهم است. تا زمانی که یک معیار بهتر فراهم شود ما از یک استاندارد بر اساس تعداد افراد با تعامل نزدیک و برای دوره‌های طولانی‌تر استفاده می‌کنیم.

شکل ۶. دولت‌ها می‌توانند بخش‌ها را بر اساس ارتباط اقتصادی خود اولویت بندی کنند.

تصویری از این که چه طور کشورها می‌توانند بخش‌ها را اولویت بندی کنند.

بخش‌های ضروری که باید همیشه باز باشند:

- مراقبت‌های بهداشتی
- حمل و نقل
- صنایع عمومی مانند برق و تلفن
- اطلاعات و ارتباطات
- کشاورزی
- مالی و بیمه
- ادارات عمومی و دفاعی
- کارخانه‌ها

نیازها یا فرآیندهایی توسط هر بخش یا زیر بخش به منظور تضمین سلامت کارکنان و نیز سایر افراد جامعه ممکن است ضرورت داشته باشد. رهبران بهداشت عمومی جامعه و صنایع مرتبط باید با همکاری یکدیگر، قبل از برداشتن قرنطینه‌ها، دستورالعمل‌هایی برای هر زیر بخش آماده کرده باشند.

آن‌ها می‌توانند با همکاری با یکدیگر منابعی تهیه کنند و به شهروندان و کارگران در خصوص چگونگی استفاده از دستورالعمل‌ها آموزش‌های لازم را ارائه نمایند.

شکل ۷ دستورالعمل‌های عمومی و اختصاصی هر بخش جهت از سرگیری فعالیت‌ها را نشان می‌دهد. این توصیه‌ها مبنی بر پژوهش‌های موسسه مک کینزی و تجربه چندین کشور آسیایی از قبیل چین، ژاپن، سنگاپور، و کره جنوبی که از این دستورالعمل‌ها استفاده کرده‌اند تهیه شده است.

همزمان با بازگشت بخش‌های مختلف به فعالیت‌های اقتصادی، رهبران جوامع نیز باید دستورالعمل‌های بهداشتی و رفتاری را به منظور کاهش احتمال انتقال بیماری وضع کنند. به منظور حفظ فاصله فیزیکی و پیشگیری از شعله‌ور شدن مجدد موارد جدید ضرورت دارد تقریباً در تمام بخش‌ها دستورالعمل‌هایی تعبیه شوند:

دورکاری، راهنماهای سلامت محور و بهداشت محور، پایش مکرر دمای بدن افراد به منظور کشف زودرس موارد جدید، گزارش موارد مرتبط به مسئولین بهداشتی، و انجام اقداماتی به منظور اطمینان از اجرای دستورالعمل‌های فوق توسط افراد.

در واقع، تمکین دستورالعمل‌های مربوطه، تأثیر شگرفی بر جایگاه هر بخش در ماتریس فوق دارد. می‌توان مشاغل را به‌گونه‌ای بازتعریف کرد که در شرایط ایمن‌تری از سرگیری شوند.

علاوه بر موارد فوق، تدوین و به کارگیری پیش

شکل ۷. دستورالعمل‌هایی که برای امنیت و سلامت در هر دو بخش ضروری هستند.

اقدامات متقابل	دستورالعمل‌های اختصاصی بخش: ریزه کاری‌ها ^۱
دور کاری	<ul style="list-style-type: none"> • خرید الکترونیک را از طریق ارتباطات و بازاریابی را از طریق برگزاری پویش‌ها راه اندازی کنید • داد و ستدهای الکترونیک را از مالیات معاف کنید
فاصله گذاری فیزیکی	<ul style="list-style-type: none"> • سایتهایی برای تشویق پرسنل خلاق دورکار تعبیه کنید • مطمن شویید حداقل ۱/۵ متر فاصله بین هر دو نفر وجود دارد • حداکثر ظرفیت اماکن سرپسته را با وضع مقرراتی مشخص کنید • هر نوع واقعه‌ای که مستلزم حضور بیش از ۲۵ نفر در یک مکان باشد را ممنوع کنید
کنترل دمای بدن	<ul style="list-style-type: none"> • روزانه در تمام فروشگاه‌ها و ساختمان‌ها دمای بدن افراد را اندازه‌گیری کنید • از کارکنان بخواهید با مشاهده‌ی اولین علائم قابل انتساب به کووید-۱۹، خود را قرنطینه کنند
بهداشت و سلامت	<ul style="list-style-type: none"> • برنامه‌گندزدایی روزانه (برای نقاط ضروری) تعبیه کنید • پرسنل را به استفاده از دستورالعمل‌های اجباری سلامت و بهداشتی (نظیر شست و شوی دست‌ها، ماسک و دستکش) تشویق کنید
گزارش دهی	<ul style="list-style-type: none"> • ساعات کاری واحدهای تجاری را افزایش دهید • هر موردی از علائم کووید-۱۹ را به مسئولین بهداشتی گزارش کنید
تشدید مقررات	<ul style="list-style-type: none"> • ساعات مشخصی برای ارائه خدمات به افراد پرخطر تعیین کنید • زنجیره انتقال عفونت را به مسئولین بهداشتی گزارش کنید • بخش‌های مختلف را به طور تصادفی چک کنید تا از تبعیت دستورالعمل‌ها اطمینان حاصل کنید • برای عدول از مقررات جریمه وضع کنید

۱. تمامی این دستورالعمل‌ها باید مبتنی بر نیازها باشند و نیز زمینه اجرای آن‌ها به روشنی تعریف شود.

فن‌آوری نقش مهمی در صدور مجوز برای بازگشت افراد به کار ایفا خواهد کرد، اما هر کشور باید موضوع حریم شخصی افراد را در معرفی سیستم‌هایی از این قبیل در نظر داشته باشد.

کشورها باید تلاش‌های گسترده‌تری را برای محافظت از زندگی و معیشت ارائه کنند. روش ما به تقویت پیوسته‌ی سیستم‌های مراقبت بهداشتی از طریق عواملی نظیر ظرفیت گسترده انجام تست، افزایش ظرفیت بخش‌های مراقبت ویژه محلی، و توانایی پایش و قرنطینه زنجیره‌های انتقال نیاز دارد. فن‌آوری نقش مهمی در صدور مجوز برای بازگشت افراد به کار ایفا خواهد کرد، اما هر کشور باید موضوع حریم شخصی افراد را در معرفی سیستم‌هایی از این قبیل در نظر داشته باشد. ماتریس پاسخ محلی باید به طور مکرر کشورها برای مقابله با افزایش انتقال احیا شود. اوج‌گیری مجدد بیماری یک خطر واقعی است و در بسیاری مکان‌ها بدون شک اتفاق خواهد افتاد. کشورها و نیز شهروندان به طور طبیعی برای شروع مجدد فعالیت‌های اقتصادی خود نگران هستند. اما کشورهایی که مرحله طبیعی بعد را با فکر ایجاد می‌کنند، نسبت به آن‌هایی که به طور اتفاقی وارد مرحله‌ی بعد می‌شوند، موفقیت بیشتری در نجات هر دو جنبه‌ی زندگی و معیشت مردم خود کسب خواهند نمود.

منبع:

Cadena A, Child F, Craven M, et al. How to restart national economies during the coronavirus crisis. McKinsey & Company. 2020.

Available from:

<https://www.mckinsey.com/industries/public-sector/our-insights/how-to-restart-national-economies-during-the-coronavirus-crisis>

McKinsey & Company

**Restarting the local economy:
A nuanced approach**

این گزارش توسط کمیته اپیدمیولوژی کووید-۱۹ دانشگاه علوم پزشکی تهران با حمایت و همکاری دانشکده بهداشت و موسسه ملی تحقیقات سلامت تهیه شده است.

در پی وقوع همه گیری بیماری کرونا ۲۰۱۹، کمیته اپیدمیولوژی کووید-۱۹ دانشگاه علوم پزشکی تهران بر اساس چارچوب ابلاغی وزارت متبوع، با مشارکت واحدهای مختلف دانشگاه از جمله دانشکده بهداشت؛ معاونت های درمان، بهداشت، و تحقیقات و فناوری دانشگاه؛ و مدیریت آمار و فن آوری اطلاعات و حضور متخصصین مختلف دانشگاه تشکیل گردید. این کمیته ضمن رصد آنچه در بیمارستان ها و شبکه های بهداشتی تحت پوشش دانشگاه در رابطه با اپیدمی کووید-۱۹ می گذرد، به انتشار سلسله گزارشات و تحلیل های اختصاصی و عمومی برای کمک به تصمیم گیری مدیران دانشگاه می پردازد.

دریافت نسخه الکترونیکی

nihr.tums.ac.ir

